

HGGunnink, gehouden te Bedum, 16.02.2020

Votum + zegengroet

Gezang 17:1,2,3,4,5

Gebed

Psalm 101:1,2,3,4,5,6

Lezen Johannes 15:1-17

NGB artikel 24

Tekst **ZONDAG 24**

Bediening van het Woord

Psalm 119:22,23,24

ApGelBel

Psalm 26:1,2,3,4

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 26:5,6

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Als er iemand, als er iemand de hemel verdient, ja, dan is het die achterbuurvrouw wel. Wat die allemaal niet aan goeds doet! En zo vriendelijk altijd! En naar iedereen toe. Bijzonder!

Je kunt dat zo maar eens horen. Dat het gaat over verdienen. 'De leer van de goede werken ...' En dat mensen het op die manier, via die goede werken, het dan ook nog goed krijgen met God, die leer is nog springlevend!

Waar? Alleen maar buiten de kerk? Of denken wij wel eens van: wij hier kerkmensen in Bedum en omstreken: 'ja, wij steken toch eigenlijk wel een klein beetje uit boven al die anderen. Ons geloof, nou, daar kun je toch niet zoveel van zeggen.'?

En eh, wij komen nog naar de kerk. Twee keer! En wij geven. Wij....

Nee! Nee! Er moet een dikke streep door dat 'verdienen'!

U hebt vorige week gehoord over ZONDAG 23: En het is genade alleen! Maar ZONDAG 24 is net zo goed genade alleen!

Ik wil u vanmiddag het Woord van de Heere bedienen onder het thema:

Jezus Christus doet álles voor wie in Hem gelooft.

Dankzij HEM is er 1) dankbaarheid

2) beloning

3) redding

1) Jezus Christus doet alles voor wie in Hem gelooft. Dankzij Hem is er in de eerste plaats dankbaarheid.

Dan ga ik dit keer de Catechismus van achteren af beginnen. Ik begin bij de laatste Vraag en Antwoord. En het derde punt gaat over de eerste Vraag en Antwoord.

Johannes 15, vers 5: Dan zegt de Heere Jezus: 'Ik ben de wijnstok.' En Hij zegt tegen Zijn leerlingen: 'jullie zijn de ranken. Wie in Mij blijft, wie als rank aan die Wijnstok verbonden blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want ... zonder Mij kun je niets doen.'

Kijk, dat is een duidelijk beeld. Je krijgt pas druiven en appels of peren als die vruchten vastzitten aan de ranken, aan de takken. En via die ranken en takken aan de stam in de grond.

Zo zegt de Heere Jezus dat. 'Ik ben de stam. Jullie, leerlingen, jullie zijn de takken of de takjes. Wil je leven, wil je vrucht dragen, dat kan alleen wanneer je afhankelijk bent en blijft van Mij.'

Dat is toch simpel zat, want breek zo'n tak er maar eens vanaf. Breek van een appelboom een tak af en ga dan eens kijken of er ooit nog een appel aankomt. Nou, dan kun je lang kijken, maar je ziet het nooit.

Dus het gaat voor wie rechtvaardig verklaard is, ZONDAG 23, uit pure genade, het gaat erom dat zo iemand dan verbonden blijft aan Jezus Christus.

Rechtvaardig verklaard, die goede verhouding weer terug met God, heeft alles te maken met die genade om ook verbonden te blijven aan Jezus Christus.

Rechtvaardiging, rechtvaardigverklaring, dat is geloven in Hem. En dan blijven geloven in Hem.
Volhouden.

Hebreeën 13, vers 8 en 9, 'Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.'

En dan opeens staat er achteraan, dat is misschien wel een beetje vreemd voor ons idee, 'laat u niet meeslepen door veelsoortige en vreemde leringen, want het is goed dat het hart gesterkt wordt door genade.'

En als je hart gesterkt wordt kun je leven. Je kunt dus alleen maar leven uit die genade.

Want echt geloof, broeders en zusters, denk even weer aan die vorige ZONDAG: Hoe ben je nou rechtvaardig voor God? Alleen door echt geloof in Jezus Christus. Echt geloof, dat is altijd actief. Dat werkt allerlei dingen. Dat levert vruchten, namelijk vruchten van dankbaarheid.

In Johannes 15 is dat klip en klaar: blijf in Mijn liefde, als u Mijn gebóden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven.

Maak daar nooit een tegenstelling van, tussen liefde en geboden.

Een kind wat thuis tegen zijn moeder zegt: "o mama, ik vind u zo lief", maar dan even later dwars zit te doen, ja, wat is dat nou? Dan heb je je moeder, je mama helemaal niet lief. Dat je je mama liefhebt, dat kun je zien, want dan doe je de dingen die mama graag wil.

De Heere liefhebben, is Zijn geboden doen.

En dan moet je nog weer oppassen. Want de geboden van God, broeders en zusters, die staan in de Bijbel nooit, om zo te zeggen, op zichzelf. Het gaat er nooit om dat u een paar dingen doet en 't is voor mekaar. God tevreden en wij uit de brand.

Nee, geloven, Gods geboden doen, dat is altijd dat grote geheel van dat verbónden zijn aan Christus. En dat is altijd genade. Het gaat er in uw leven om dat u vanuit ZONDAG 23, ach, zeg maar vanuit de Bijbel, dat Gods barmhartigheid u altijd weer tot verwondering brengt.

Dat, dat laatste zinnetje van NGB Artikel 24, het lijden en sterven van onze Heiland als de enige grond van ons heil, dat je je daar eindeloos over verwondert.

Je kunt Psalm 146 zingen op de zogenaamde huppel-melodie. Andere mensen die zeggen dat misschien wel eens anders. 'Prijs de Heer enz.'

En nou zijn wij niet zo van dat gehuppel, als we onder de indruk zijn. Hoewel dat heel verschillend is van mens tot mens. De één die gaat wel springen en doen, maar een ander die wordt juist helemaal stil. Stil van verwondering.

Wie niet, en dan zeg ik het even heel zwart-wit, wie niet stom verwonderd is over die onverdiende goedheid van God, die heeft van geloven nog maar heel weinig begrepen. Misschien nog wel niks.

Want het is voor u, Gods kinderen, het is niet van: 't mot ja wel.

Zo kijken kinderen er wel eens tegenaan. Dan zeggen vader en moeder wat, nou dan zie je die kinderen, sacherijnig hoofd, 'nou, 't mot ja wel'. Nou, dan doen ze dat maar. Nee, wat is dat voor een reactie?

De man die, die hoort van: heb uw vrouw lief. 'Ja, 't mot ja wel'. Dat is niet wat wij zeggen, het meest geslaagde huwelijk.

Nee, het gaat om dat wonder. Het gaat om dat wonder dat Christus die goede verhouding van Vader met Zijn kinderen op aarde voor elkaar gebracht heeft. Dat Christus dat door Zijn gehoorzaam leven en door Zijn lijden allemaal verdiend heeft.

Nou is die Catechismus duidelijk dat het niet anders kan of de gelovige die zal vruchten van dankbaarheid hebben. En nou kan het wezen dat u bij uzelf hier in de kerk constateert: nou, zo dankbaar ben ik helemaal niet. Of dat u bij uzelf constateert: resultaten van geloof, nou dan moet ik wel erg diep graven. Want ... Het zou zelfs kunnen zijn, dat je hier zit en denkt van: wat kan mij dat nou allemaal schelen.

En dat een zin als: 'leven met de Heere', dat u dat een zin vindt: ja da's mooi als de ouderling die gebruikt, en dat hoor je vanaf de preekstoel inderdaad te horen, maar in je eigen praktijk werkt ie niet.

Nee, de dag beginnen met God - geen tijd voor. Geen zin aan. Wat een kokeleko.

Kijk als je, als je dus merkt van die vruchten van dankbaarheid waar de Catechismus over spreekt op grond van het Woord van de Heere, die zijn er niet, dan is er maar één oplossing. En dat is dat je gaat bidden om verandering van hart.

Dat je vraagt om het werk van God de Heilige Geest. Zodat je wel je gaat concentreren, want dat is het altijd weer! Zodat je je gaat concentreren op Jezus Christus. En op hoe Zijn leven was.

Voor jou gehoorzaam. Voor jou volmaakt. En Zijn lijden. Voor jou alles.

Dat zinnetje in die Catechismus: 'het kan niet anders dan ...'. Dat kan wereldvreemd lijken. Maar, broeders en zusters, dat zit, eerlijk waar, volautomatisch vast aan geloven. Het is werkelijk een vanzelfsprekend gevolg van: verbonden zijn aan Christus. Sommige dingen die zitten gewoon vast aan mekaar. Als je straks in 't Boterdiep springt, dan word je koud. Dat kan niet anders.

Dit kan ook niet anders. Jij gelooft? U gelooft? Dan brengt Christus u tot dankbaarheid.

Het was in die tijd een behoorlijk punt van discussie. De roomse leer en andere leer die zeiden: Ja maar als je te veel alleen maar zegt: 'Christus, genade', dan word je lui. Dan ga je er zelf niks meer aan doen. En dan denk je, nou, ik zit gebeiteld, hé. Christus, Christus doet alles. Ik hoef zelf niks. Nee, je hoeft zelf niks meer te doen, gereformeerde leer, helemaal niks. Nou, maakt deze leer de mensen dan niet zorgeloos en goddeloos? Nou en of, was de roomse leer. Daar word je zo lui van als de pieten!

En wat zegt de Catechismus? Wat blijft de Catechismus zeggen? Het is inderdaad niet zo van: Christus heeft je gered, ga nou maar hard aan het werk! En zorg maar dat je er komt.

Nee, het Woord van de Heere, Johannes 15, het blijft: Jezus Christus. Christus en het geloof in Hem. Want anders is er niet te praten over geloof. Maar dat geloof in Hem, dat brengt tot dankbaarheid.

Christus zorgt ervoor dat de genade van God, ontvangen in geloof, door de Heilige Geest, - volgende ZONDAG, 25 - dat die uitwerkt: liefde in de praktijk. Het doen van Gods gebod. Dankbaarheid.

Het is nodig, broeders en zusters, dat er altijd aandacht aan geschonken wordt. Want het lijkt soms dat mensen heel vlot redeneren: 'wij gereformeerden, wij zitten goed.'

Op aarde gaat het allemaal behoorlijk. In Nederland is enige welvaart. En we hebben ook nog een verzekering voor de hemel. Als je maar regelmatig in de kerk zit en je betaalt je VVB, wie maakt je wat.

Maar dat is zo afgrijselijk fout! Want dan zit je helemaal weer op de leer van de verdienste. Dat wij het zouden verdienen, door wat wij doen.

Maar het gaat om blijven in Hem. Het gaat om werkelijk op Hem gericht te zijn. Met het hart! Vol verwondering, vol verbazing. Hoe is het mogelijk?!

Hebt u daar wel eens over nagedacht? Hoe is het mogelijk? Christus komt op aarde. Leeft zijn gehoorzaam leven. Sterft zijn afgrijselijke sterven. Staat op. En dat is voor mij.

Die waarheid van ZONDAG 23, met zijn uitwerking in ZONDAG 24, broeders en zusters, oud en jong, laat dat nóóit iets gewoons worden op de manier van: Nou ja, als je gelooft ben je vrijgesproken van schuld. Trouwens, heb ik zoveel schuld, dat is dan ook nog de vraag.

Nee, dát is een kwestie van dood geloof, Jacobus 2: "Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, maar hij heeft geen werken. Kan zulk geloof hem zalig maken?" En vers 17: "Zo is het geloof, als het geen werken heeft, in zichzelf dood."

Maar je zát in die dodencel. En je krijgt het leven uit genade dankzij Jezus Christus. Wie zou niet dankbaar zijn!?

Wie zou geen offers brengen!? PSALM 51: de offers voor God zijn een gebroken geest. Een verbrijzeld en een verslagen hart zult U, o God, niet verachten.

En ándere offers, offers van lof en dank. Hebreeën 13: Laten we dan altijd door Hem een lofoffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen, die Zijn naam belijden.

Da's niet alleen de Psalmen zingen en de goede gezangen, maar dat is ook door te spreken Zijn naam belijden. Tot lof van Hem.

En nog andere offers. De offers van het leven, Romeinen 12. Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, -hoort u op de achtergrond, of hoort u dat daar onder ligt, dat hele werken, dat hele leven van de Heere Christus- de ontfermingen van God.

Een ouderwets woord misschien 'ontferming'. Dat zegt moeder niet meer tegen de kinderen: 'ik heb me vandaag over jou ontfermd.'

Maar dat geeft niks, dat moeder dat niet zegt. Want moeder kan straks uitleggen wat het is. Dat God zich in Christus wel over ons ontfermt.

En waarvoor? Om uw lichamen, om uw leven aan God te wijden als een levend offer.

Gered, uit genade! En bij alle gebrek en zonde wat er blijft, tóch: 'genade, zo oneindig groot!' Wie zou niet dankbaar leven!?

2) Het tweede punt: **Jezus Christus doet álles voor wie in Hem gelooft. Dankzij Hem is er beloning.**

Het gaat om vaderlijke liefde en genade. Hoe gaat dat? D'r komt zo'n dreuteltje aan: "Papa, mag ik € 5 van u? Want dan kan ik een cadeautje kopen voor uw verjaardag".

Ja, papa moet dat zelf betalen. En al komt dat kind dan aan met een stel plastic schroevendraaiers, waar je ook werkelijk helemaal niks aan hebt, dan nog ziet vader de liefde en dan zegt hij: 'O, wat ben ik blij met jou.' Ik denk niet dat hij zegt: 'o, wat ben ik blij met die schroevendraaiers.' Hij zegt: "wat ben ik blij met jou!".

Genadeloon. Ík hoef en ík kan er allemaal niks aan doen. Jezus Christus zorgt ervoor dat het helemaal goed komt. En álles van Hem komt op mijn naam.

Hou dat ook vast, broeders en zusters. Die term van Luther: 'die vrolijke ruil'. Zijn volmaaktheid voor mij. Mijn zonden en ellende op Hem.

Wie bent u die eeuwig roemt in het kruis? 'In het kruis zal Ik eeuwig roemen?' Wie ben je?

Ik ben een geliefd kind van Vader. Ondanks ál mijn beperkingen. Ondanks ál mijn gebrek. Ondanks ál mijn zonden.

Lucas 17, Nederlandse Geloofsbelijdenis, Artikel 24, wij zijn onnutte slaven. We hebben alleen maar gedaan wat we moesten doen.

Hij heeft mij zo hartelijk in Zijn liefde opgenomen.

Ik kan me er zo vaak niks bij voorstellen. Vooral als ik mezelf leer kennen. Ik?? En dan Zijn liefde?

Nee, van verdienen is geen sprake. Maar toch beloning, uit liefde voor een kind dat Vader helpt.

Dat betekent dat het vader voor de voeten loopt. Dat het alles drie keer zo lang laat duren. Dat het misschien met een scherpe steen nog een keer een mooie tekening maakt op de auto en dat het moeders jurk nog eens wat extra kleurt met wat viltstiften.

Er is maar zo'n klein begin van gehoorzaamheid. Maar God kroont Zijn eigen gaven. Die eigen gave van geloof.

Dat is weer inderdaad die volgende ZONDAG. Waar komt dat geloof dan vandaan? Van God de Heilige Geest!

God is er zo blij mee. En je wordt er zelf ook blij en gezegend van. Want, ja, dan komen daar weer die vruchten van dankbaarheid.

3) Tenslotte: **Jezus Christus doet alles voor wie in Hem gelooft. Dankzij Hem redding.**

In de eerste Vraag en Antwoord van ZONDAG 24 wordt nog eens een keer met nadruk gezegd: Weg nou met dat denken over eigen presteren in verband met verlossing en rechtvaardigverklaring!

Dat werkt nooit!

Als de rechter je aanklaagt voor een miljoenenfraude en je zegt dan: 'ja maar, maar ik heb elke morgen de kinderen naar school gebracht', dan verdwijnt daar die miljoenenfraude toch niet mee?

Dan zegt de rechter toch niet: 'nou, meneer, ik vind geen schuld in u. Dit is zo geweldig!'

De rechter die kijkt naar wat er is. En dan blijft het bij ons: al klaagt mijn geweten mij aan, dat ik tegen alle geboden van God zwaar gezondigd en geen daarvan gehouden heb.

Al klaagt mijn geweten mij aan, dat ik tegen alle geboden van God gezondigd heb en geen daarvan gehouden en nog altijd uit ben op elk kwaad, TOCH!, TOCH schenkt God mi ... Het is werkelijk genade alleen dat God zegt "ik vind geen schuld in haar of hem die op Jezus Christus vertrouwt".

Jezus Christus, Hij leefde volmaakt. Hij spoorde in alle opzichten met die wet van God. Hij redt ons. Hij alleen!

Dus, zing het straks, vol overtuiging: 'van harte zoek ik het heil mij toegezegd. Dat is niet van: 'van harte ben ik bezig om nog wat te verdienen.' Dat is die genade, mij toegezegd. Uw goede gunst die mij geleidt ten leven. Genade Heer, Gij die mijn pleit beslecht, Gij die mij Uw belofte hebt gegeven!

AMEN